

sidste Taler nævnede, i Virkeligheden ingen Alderdomsunderstøttelse. For saa vidt kunde jeg altsaa slutte mig til Forslaget. Men derimod maa jeg sige, at jeg tror, at de ærede Forslagsstillere som finansiell Basis for Forslaget have opstillet noget, som aldeles ikke vil staa sin Prøve. Jeg nævnede for et Øjeblik siden det Berg-Hørupske Forslag, som efter min Mening af det, som er kommet frem, er det allerbedste. For det første er det det bedste, fordi det nævner nogenlunde bestemte Summer, nemlig Summer mellem 100 og 200 Kr., som man skal have Ret til at faa efter det 62de Aar, altsaa der ved vedkommende: Den Ret har jeg i Følge Loven, jeg skal ikke søge derom. Dernæst var det saaledes i Loven, at den gav Ret til og organiserede en frivillig Livsforsikring. Det var efter min Mening en meget stor Fordel ved Loven frem for den, vi fik, og frem for det Forslag, her foreligger. Men der vil jeg tillade mig at fremhæve, at Hørup i sin Tid, da han forelagde Forslaget, udtalte, at Forslaget vilde efter den Folketælling, som da havde fundet Sted, komme til at omfatte 78,440 Personer, og her var kun Tale om Folk, som vare over 62 Aar gamle, og desuden var der vistnok ikke taget de forskellige Indskrænkninger med Hensyn til dem, der have Adgang til at faa Alderdomsunderstøttelse, som ere tagne i den nugældende Lov, og som ogsaa ere tagne i det foreliggende Lovforslag. Men hvis dette Tal 78,000 nu er rigtigt, maa jeg tilstaa, at saa forstaar jeg ikke, hvorledes det er muligt for de Herrer at gøre gældende, at de Personer, som nu med Bipersoner — for det er jo ikke dem selv alene — efter deres Forslag vilde blive Genstand for Loven, kun udgøre 72,000. Jeg tror, de Herrer maa op til et meget større Antal; thi man maa huske paa, at Antallet af Personer formindskes betydeligt, naar man sætter Grænsen op fra 60 til 62. Jeg tror, at denne Beregning er fuldstændig vild, og ikke desto mindre har den ført til en samlet Udgift af 9 Millioner Kr., af hvilke, det jo er Meningen, at Staten skulde betale de $\frac{2}{3}$, naar vi komme et Aar i alt Fald, eller hvor mange det nu er, frem i Tiden. Det er altsaa en meget stor Byrde, her lægges paa Statskassen, og da bliver det naturlige Spørgsmaal: Er hele Grundlaget for den nugældende Lov og for dette Forslag saa godt i alle Henseender, at der er Grund for Staten til, om den ellers kunde tilvejebringe Pengene, at anvende dem paa denne Maade? Idet jeg her i det hele kan hen-

holde mig til de Betragtninger, som ere fremsatte særlig af den højtærede Indenrigsminister maa jeg for mit Vedkommende sige, at jeg ikke paa nogen Maade vilde kunne gaa med til sligt, selv om vi ad ekstraordinær Vej kunde faa Pengene ind. I det Berg-Hørupske Forslag var der taget Hensyn til Ølskatten. Det var at gøre en Dyd af Nødvendigheden, idet Forslagsstillerne sagde: Nu er der Forslag om en Ølskat; Sammensmelterne ville have den vedtaget; vi kunne ikke sætte os imod den, lad os saa anvende Pengene paa en fornuftig Maade, idet vi lægge dem tillige med dem, der komme ind gennem anden Spiritusbeskatning, som Grundlag for vort Forslag. Det var heldigt, om de nuværende Forhold vare saa gunstige, at man kunde sige: Nu er Brændevinsbeskatningen sikker, Statskassen faar derigennem en betydelig Indtægt, lad os saa tage den som Grundlag for en Lovgivning paa dette Omraade. Det kan vi nu ikke gøre, i alt Fald for Øjeblikket, men sikkert er det, at naar der overhovedet skulde være Tale om at gaa ud over de $2\frac{1}{2}$ Million, som nu anvendes paa denne Sag, maatte Lovgivningsmagten da først og fremmest undersøge, hvorvidt der ikke er helt andre og bedre Former, under hvilke man kan naa det attraaede Maal. Og det er da naturligt, at Staten, ligesom den præmierer den, der forsikrer sig mod Sygdomstilfælde, og saa skrider til at præmiere den, der vil sikre sig mod Nød paa sine gamle Dage, altsaa med andre Ord, at Staten skrider til Ordningen af en billig Livsforsikring. Det fandtes, som jeg nylig omtalte, i det Berg-Hørupske Forslag, og den højtærede Indenrigsminister har tidligere udtalt, at han var stemt for en saadan Ordning, og hvad der senere var kommen frem ad privat Vej i saa Henseende, havde langt overtruffet de Forventninger, han kunde nære om, hvilken Rod en saadan Sag kunde faa i Befolkningen. Jeg havde tænkt ogsaa at komme nærmere ind paa denne Sag, som jeg har sat mig lidt ind i, men efter den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, er der jo ingen Grund for mig dertil. Men med Hensyn til en saadan frivillig Livsforsikring gennem private Selskaber er der jo det at mærke, at Præmierne altid maa være temmelig høje, fordi selve Opkrævningen af Bidragene, naar den skal ske for meget korte Tidsrum, for Eksempel ugentlig, medfører meget store Administrationsudgifter. Kan man nu end ikke komme saa vidt, som det var foreslaaet i det Berg-Hørupske Forslag, at Tarifferne i denne billige Forsikring skulde